

ster indtraadte, og Ligevægtstilstanden vil ikke indtræde før om ca. 50 Aar, da der vilde blive en aarlig kontant Udbetaling af 2 Millioner Kroner efter ret samstemmende Beregninger. Hvis de 1,200,000 Kr. ere rigtige, bliver der til sin Tid ca. 2 Millioner Kr. at udbetale, men det er da 6 Kr. pr. Td. Hartkorn. Disse 6 Kr. pr. Td. Hartkorn vilde da hvile som Grundbyrde paa hver Landejendom af Betydning i Landet, de vilde hvile forud for 1ste Prioritet og næst efter Kgl. Statter, hvis jeg husker ret. Jeg tror derfor ikke, det ærede Medlem skulde tale om, at Udgiften efter vort Lovforslag vilde komme til at virke som en Prioritet; der kommer nemlig ikke til at hvile en eneste Dre efter vort Forslag; naar Pengene ere betalte, er nemlig Sagen afgjort, og vi dlynge ikke Gæld paa Gæld op til kommende Slægtled. Men i den Form, som det ærede Medlem imod Arbejderkommissionens Forslag i den Henseende har stemt for Forslaget, vil det være mere behageligt for den nuværende Slægt, som skulde betale mindre, mens de, der kom efter, skulde til Gengæld betale saa meget mere. Dette mente Arbejderkommissionen vilde være utilraadeligt, men ikke desto mindre har man dog antaget et Mellemystem, nemlig Vigningsystemet — de øjeblikkelige Udgifter — med Reserverfond, hvis Opkrævning stadig aftager, i det første Aar opkræves det svarende til 3 Gange det til Udbetaling kommende Beløb. Da dette imidlertid kun er omkring en Fjertendedel af det nødvendige Beløb, ville De se, at der kun vilde blive opkrævet $\frac{4}{15}$ af dette, medens de $\frac{11}{15}$ blive staaende som Gæld. Nu kunde man spørge: Hvorledes er det muligt, at man fra 130,000 Kr. for Landbruget, som er anslaaet i Arbejderkommissionens Betænkning, skal kunne komme op til 1,200,000 Kr. Jeg vil dertil sige, at for det første synes det at fremgaa af Arbejderkommissionens Betænkning, at der ikke har været paalideligt statistisk Materiale for Ulykkestilfælde til Stede den Gang og i alt Fald ikke det Materiale, som jeg foreløbig statter mig til. — Dernæst blev der optaget en Mængde ny Personer i Lovforslaget, som Arbejderkommissionen ikke har tænkt paa at ville have ind under Loven. Arbejderkommissionen foreslaar, at Arbejdere, som have lønnet Arbejde i Land- og Stovbrug, skulle være forsikrede, men derimod lyder jo Folketingsforslagets Begyndelse paa Arbejdere, Husmænd og næringsdrivende, laabt Lønnede Bestillingsmænd og andre med de nævnte i økonomisk Henseende ligestillede Mænd og Kvinder, hvilket er en større Række. Nu skulle, som vi høre, de 150,000 Tjenestefolk paa Landet være med,

endvidere kommer der 81,000 Husmænd og Enten og deres Medhjælpere til, alle Indfødte m. m., saa det er dog vistnok en meget stor Udvidelse, der har fundet Sted. Dernæst har man jo sat Beløbet op; der var af Kommissionen foreslaet 60 pCt. af Arbejdslønnen som Maksimum, men Lovforslaget siger $66\frac{2}{3}$ pCt. Arbejderkommissionen havde foreslaet $\frac{1}{3}$ af Arbejdsfortjenesten som Maksimum ved Dødsfald, men her blev det sat op til $\frac{1}{2}$. Det er da ikke underligt, naar man tager adskillige Gange saa mange Mennesker med som fra først af og sætter Forsørgelsesbeløbene op, at der saa ogsaa bliver Tale om en aarlig Udgift, der er mange Gange større. Mig har det egentlig ikke undret, især naar man tager Hensyn til den Statistik, jeg indtil videre holder mig til, saa længe det ikke bliver bevist, at den ikke kan bruges. Jeg vil endelig ved denne Lejlighed ikke lade uomtalt, at der finder omkring 350 Selvmord Sted aarlig i Landdistrikterne. Allerede nu er der en ret stor Tilbøjelighed til at skjule Selvmord og søge at gøre dem til Ulykkestilfælde, og man maa være fattet paa, at Selvmordere efter Indførelse af en Lov ville bestræbe sig end mere for, at det bag efter kan se ud, som om et Ulykkestilfælde foreligger. Ofte vil Selvmord foregaa af økonomiske Sorger, og har en saadan ulykkelig Mand Familie, vil man finde det højt rimeligt, højt nærliggende, at han med Tanken henvendt paa de efterlevende just ikke vælger den nu hyppigste Dødsmaade, nemlig at hænge sig, men snarere at drukne sig, hvorved Selvmord vanskeligere kan oplyses. I saa Tilfælde vil ikke den mindste Part af en Lovs Virkninger falde paa Landet, hvor der jo er betydelig lettere Udgang til at kunne ombringe sig paa en saadan Maade, at det kan se ud, som om et Ulykkestilfælde foreligger. Det er i alt Fald Ulykkesforsikringselskabernes Frygt og Bekymring, at Selvmord blive behandlet som Død ved ulykkelig Hændelse. Det er sikkert en Faktor, som vi ved enhver Ordning maa tage med i Beregningen, og som det ærede Medlem for Præsto Amts 6te Valgkreds ogsaa bør tage med i sin Beregning, hvis han virkelig vil regne ud, hvor stor Udgiften kan blive, og han bør ikke støtte sig til en Beregning, som ligger til Grund for et andet Forslag end det, som forelaa her i 1891.

Jeg har, da Røffen er saa mange, kun et Par Bemærkninger at gøre til det ærede Medlem for Rjøbenhavns 13de Valgkreds (Meyer). Jeg vil kun sige, hvad der i øvrigt allerede er antydnet af det ærede Medlem for Ringkøbing (S. C. Christensen), at af de